

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อทำให้ลูกๆ ละทิ้งดินแดนของความทุกข์ นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างการสละละทิ้งของชั้นยาซีและการสละละทิ้งของลูก?

คำตอบ: ชั้นยาซีละทิ้งบ้านและครอบครัวและเข้าไปในป่า แต่ลูกไม่ได้ทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกและเข้าไปในป่า ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้าน ลูกก็คิดว่าทั้งโลกเป็นป่าของหนาม ลูกละทิ้งทั้งโลกด้วยสติปัญญา

โอมซานติ พ่อทางจิตนั้งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตทุกวัน เพราะลูกไม่รู้คิดมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ท่านต้องอธิบายทุกวัน ก่อนอื่นใดมนุษย์ต้องการความสงบ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยดั้งเดิมของดินแดนแห่งความสงบ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบเสมอ เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกแห่งความสงบของลูก ผู้คนพูดว่า: โอ้ ผู้ประทานความสงบ ให้พาพวกเราไปจากโลกนี้ไปสู่บ้าน, ดินแดนแห่งความสงบเถิด นั่นคือได้โปรดให้มรดกแห่งความสงบของพวกเราแก่เราเถิด ผู้คนไปและพูดต่อเบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและชีพบาบา “ได้โปรดให้ความสงบแก่เราเถิด!” เพราะชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความสงบ เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของความสงบของลูกจากชีพบาบา อย่างแน่นอนที่ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบขณะที่จดจำพ่อ ถึงแม้ว่าลูกไม่ได้จดจำท่านอย่างแน่นอนที่ลูกจะไปที่นั่น ลูกจดจำท่านเพื่อที่ภาระของบาปกรรมบนศีรษะของลูกจะสามารถถูกขจัดทิ้ง ลูกได้รับความสุขและความสงบจากพ่อผู้เดียว เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุข นี่คือน้ำหลัก ความสงบเรียกว่าเป็นการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน และแล้วมีการหลุดพ้นในชีวิตและบ่วงพันธะในชีวิตด้วยเช่นกัน จากการเป็นผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะในชีวิต เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่หลุดพ้นในชีวิต ในยุคทองไม่มีบ่วงพันธะใด ได้มีการจดจำกันว่า: การหลุดพ้นในชีวิตที่ง่ายตายและการหลุดพ้นที่ง่ายตายและชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ลูกๆ ได้เข้าใจความหมายของทั้งสองแล้ว การหลุดพ้นคือดินแดนแห่งความสงบและชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสคือดินแดนแห่งความสุข มีดินแดนแห่งความสุข, ดินแดนแห่งความสงบและแล้วนี่คือดินแดนของความทุกข์ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำดินแดนแห่งความสงบ, บ้านของลูก ดวงวิญญาณได้ลืมนบ้านของตน พ่อมาและเตือนลูกถึงสิ่งนั้น ท่านอธิบาย: โอ ลูกๆ ทางจิต ลูกไม่สามารถจะกลับบ้านได้จนกว่าลูกจะจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปยังบ้านของตน ลูกๆ รู้ว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ที่บริสุทธิ์แม้เพียงคนเดียวที่นี่ โลกที่บริสุทธิ์เรียกว่ายุคทองและโลกที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่าเป็นยุคเหล็ก อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน โลกที่ไม่บริสุทธิ์ถูกก่อตั้งขึ้นในอาณาจักรของราวัน นี่คือนครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายสิ่งนี้ ท่านผู้เดียวเรียกว่าเป็นสัจจะ มีเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับฟังเรื่องราวที่แท้จริงแล้วลูกก็ไปสู่ยุคทอง และแล้วอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้นในยุคทองแดง ราวันคือปีศาจ และปีศาจก็ไม่สามารถพูดสัจจะได้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: มายานันท์หลอกลวงและร่างกายนั้นหลอกลวง ดวงวิญญาณนั้นหลอกลวงและร่างกายนั้นก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน สันสาร์ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ มีโลหะ 4 ประเภท: ทอง, เงิน, ทองแดงและเหล็ก อลลรอยด์ถูกจัดทิ้งไปด้วยพลังของโยคะนี้และลูกกลายเป็นทองแท้ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกก็คือทองแท้ และแล้วเมื่อเงินถูกปะปนลูกก็เรียกว่าเป็นเงินทราวด์ และแล้วในยุคทองแดงและยุคเหล็กอลลรอยด์ของทองแดงและเหล็กได้ถูกปะปนเข้าไป และอลลรอยด์ของเงิน, ทองแดงและเหล็กที่ได้ถูกปะปนเข้าไปและลูกขจัดออกไปด้วยโยคะเริ่มแรกลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ และแล้วลูกคือผู้แรกที่เข้าไปสู่ยุคทอง และนั่นเรียกว่าเป็นผู้ที่อยู่ในยุคทอง ลูกคือทองแท้ อลลรอยด์ทั้งหมดถูกขจัดทิ้งไปด้วยพลังโยคะและเพียงทองแท้เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดินแดนแห่งความสงบไม่ได้เรียกว่าเป็นยุคทอง ยุคทอง, ยุคเงินและยุคทองแดงกล่าวได้ว่าอยู่ที่นั่น ในดินแดนแห่งความสงบมีเพียงความสงบ เมื่อดวงวิญญาณได้ใช้ร่างครั้งแรก นั่นเรียกว่าเป็นยุคทองและโลกนั้นได้กลายเป็นยุคทอง ในเวลานั้นร่างกายทำขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้าที่สาโทประธาน เมื่อดวงวิญญาณสาโทประธาน ร่างกายก็สาโทประธานด้วยเช่นกัน และแล้วในเวลาสุดท้ายลูกได้รับร่างที่เป็นยุคเหล็กเพราะอลลรอยด์ปะปนลงไปในวันดวงวิญญาณ ดังนั้นโลกนี้เรียกว่าเป็นยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ต้องทำอะไร? ก่อนอื่นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและเหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อ เพียงเท่านั้นเองลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน สิ่งนี้ใช้เวลาอย่างมากเท่ากับที่พ่ออยู่ที่นั่น ท่านไม่ได้ใช้บทบาทใดในยุคทอง เมื่อดวงวิญญาณได้รับร่าง ก็มีคำกล่าวว่า: ผู้นี้คือดวงวิญญาณมนุษย์ยุคทอง จะไม่กล่าวว่า “ดวงวิญญาณยุคทอง” ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณมนุษย์ยุคทอง แล้วก็กลายเป็นดวงวิญญาณมนุษย์ยุคเงิน ดังนั้นลูกกำลังนั่งที่นี่และลูกมีความสุขและความสงบด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะทำอะไร? ละทิ้งดินแดนของความทุกข์ สิ่งนี้เรียกว่าการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ชั้นยาซีผู้ที่ทิ้งบ้านและครอบครัวและเข้าไปในป่าก็มีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่รู้ว่ทั้งโลกคือป่า นี่คือน้ำของหนาม นี่คือน้ำของหนามและนั่นคือน้ำของดอกไม้ แม้ว่าพวกเขาจะละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขา ก็ยังคงไปและอยู่ในป่า, ห่างไกลจากเมือง, ในโลกของหนาม ของเขาคือหนทางสันโดษในขณะที่ของลูกคือหนทางครอบครัว ลูกเคย

เป็นคู่ที่บริสุทธิ์ และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นคู่ที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นเรียกว่าเป็นอาศรมของครอบครัวด้วยเช่นกัน ชันยาสซีมาภายหลังผู้คนของอิสลามและพุทธภายหลังเช่นกัน พวกเขามาก่อนชาวคริสเตียนเล็กน้อย ดังนั้นลูกต้องจดจำต้นไม้และวงจรด้วยเช่นกัน พ่อมาทุก ๆ วงจรและให้ความรู้ของต้นกัลปี้ปะแก่ลูกเพราะท่านคือเมล็ด, ผู้เป็นสัจจะและผู้มีชีวิต เหตุนี้เองท่านจึงมาทุก ๆ วงจรและอธิบายความลับทั้งหมดของต้นกัลปี้ปะแก่พวกเรา ลูกคือดวงวิญญาณ แต่ลูกจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบหรือมหาสมุทรแห่งความสุข ค่ายกย่องนี้เป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ค่ายกย่องของพ่อนี้เป็นไปตลอดไป ท่านบริสุทธิ์และไม่มีตัวตนเสมอ ท่านเพียงมาที่นี่เป็นเวลาอันสั้นเพื่อชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกรู้ว่าพ่ออยู่ที่นั่นเสมอ ผู้คนในหนทางของบัคติจดจำท่านเสมอ ในยุคทองไม่มีความจำเป็นที่จะจดจำท่าน ลูกเริ่มตะโกนในอาณาจักรของราวัน และแล้วท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้ความสงบและความสุขแก่ลูก ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจดจำท่านในเวลาของความไม่สงบ พ่ออธิบาย: พ่อมาทุก 5000 ปี ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความสุขและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความทุกข์ เป็นเพียงหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรได้ผ่านไปแล้วเท่านั้นที่อาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น อันดับแรก, รากของกิเลสทั้งหมด คือสำนึกที่เป็นร่าง มีเพียงหลังจากนั้นเท่านั้นที่กิเลสอื่น ๆ ทั้งหมดได้เกิดขึ้น เวลานี้พ่ออธิบาย: ให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้ตระหนักตัวของดวงวิญญาณเป็นสิ่งที่จำเป็น ผู้คนเพียงแค่พูดว่า: ดวงวิญญาณเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก เวลานี้ลูกเข้าใจว่านั่นคือสัญลักษณ์อมตะ ร่างกายนี้คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณ, สัญลักษณ์อมตะ ดวงวิญญาณนั่งที่หน้าผาก นี่คือนัยของสัญลักษณ์อมตะ ทั้งหมดคือบัลลังก์อมตะที่มีชีวิต ไม่ได้เป็นบัลลังก์อมตะที่เป็นไม้ ในอมฤตสารที่ผู้คนได้ทำขึ้น พ่อได้อธิบายว่า: มนุษย์นั้นมีบัลลังก์อมตะของตนเอง ดวงวิญญาณมาและอาศัยอยู่ที่นี่ ไม่ว่าจะเป็นยุคทองหรือยุคเหล็ก ร่างมนุษย์นี้คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณ ดังนั้นมีบัลลังก์อมตะมากมาย มนุษย์คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณละบัลลังก์และใช้อีกบัลลังก์หนึ่งทันที ก่อนอื่นใดบัลลังก์นั้นเล็กและบัลลังก์ก็ขยายตัวใหญ่ขึ้น ร่างนี้, บัลลังก์ได้กลับมาเล็กและใหญ่ แต่บัลลังก์ไม่ใช่ชาวซิกข์เรียกว่า “บัลลังก์อมตะ” ไม่สามารถจะใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงได้ ไม่มีใครรู้ว่าหน้าผากนั้นคือบัลลังก์อมตะของมนุษย์ทั้งหมด ดวงวิญญาณเป็นอมตะและไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณได้รับบัลลังก์ที่แตกต่างกัน ในยุคทองลูกได้รับบัลลังก์ชั้นหนึ่งอย่างยิ่ง ซึ่งเรียกว่าเป็นบัลลังก์ยุคทอง และแล้วดวงวิญญาณก็ได้รับบัลลังก์เงิน, ทองแดงและแล้วก็บัลลังก์ยุคเหล็ก ดังนั้นหากลูกต้องการบัลลังก์ยุคทอง อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และแล้วอัลลอยต์ในลูกจะถูกขจัดทิ้ง และแล้วลูกจะได้รับบัลลังก์ของเทพ เวลานี้ลูกมีบัลลังก์ของสกุลบราห์มิน ลูก ๆ ดวงวิญญาณมีบัลลังก์ของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด และแล้วลูกจะได้รับบัลลังก์ของเทพ ผู้คนในโลกไม่ได้รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ นี่เป็นเพียงหลังจากการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ผู้คนเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ต่อกันและกัน เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นดินแดนของความทุกข์ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ: ให้จดจำดินแดนแห่งความสงบ ซึ่งเป็นสถานที่อาศัยที่แท้จริงของลูก ให้จดจำดินแดนแห่งความสุขและเฝ้าแต่ลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ ขอให้มีการวางเฉยในสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าลูกต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกเหมือนชันยาสซี พ่ออธิบาย: ในด้านหนึ่ง, นั่นก็เป็นสิ่งดี แต่อีกด้านหนึ่ง นั่นเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทุกสิ่งของลูกนั้นดี ะหฺวะโยคะของพวกเขานั้นดีและไม่ดีด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป อย่างแน่นอนที่ความบริสุทธิ์เป็นที่ต้องการเพื่อการคำจูนบาร์ต ดังนั้นพวกเขาจึงช่วยในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน บาร์ตเท่านั้นคือแผ่นดินที่ไม่สูญสลายเป็นที่ที่พ่อมา ดังนั้นสถานที่ที่ซึ่งพ่อที่ไม่มีชีวิตจากตมาคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน เหตุนี้เองบาร์ตเป็นดินแดนที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สิ่งหลักที่พ่ออธิบายคือ: ลูก ๆ ให้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คำว่า “มานมานะบาฟ” ก็ได้อ้างอิงไว้ในกิตตะด้วยเช่นกัน แต่พ่อไม่ได้อธิบายสิ่งใดในสันสกฤต พ่อบอกลูกถึงความหมายของมานมานะบาฟ: ให้ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดและมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและไม่เคยใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง พวกเขามีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในพวกเขา ละครถูกกำหนดไว้แล้ว ดวงวิญญาณผู้ที่มาภายหลังจะมีบทบาทที่เล็กมาก สำหรับช่วงเวลาที่เหลือ, พวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พวกเขาไม่สามารถไปสู่สวรรค์ ผู้ที่มาภายหลังก็มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์เล็กน้อย เช่นที่ในเทศกาลดิวัลี ยุบมากมายก็ได้ปรากฏขึ้นและหากลูกมองดูในตอนเช้ายังทั้งหมดนั้นตายไปแล้ว ดังนั้นเป็นเช่นเดียวกันสำหรับมนุษย์ ผู้ที่มาภายหลังจะมีคุณค่าใดเล่า? นี่เป็นเพียงเหมือนกับชีวิตของสัตว์ ดังนั้นพ่ออธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร และต้นไม้โลกมนุษย์ได้กลับมาใหญ่จากเล็กและเล็กจากใหญ่อะไร ในยุคทอง, มีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่ง ในขณะที่ในยุคเหล็กมีการขยายตัวอย่างมากมายและต้นไม้ก็ใหญ่โต สิ่งหลักที่พ่อได้ให้สัญญาแก่คือ: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว, ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ให้ฝึกฝนอยู่ในการจดจำ

ระลึกถึงเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ด้วยการจดจำระลึกถึง, ในที่สุดแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปหาพ่อและได้รับทุนการศึกษาเช่นกัน หากบาปใดหลงเหลืออยู่ก็จะต้องมีการใช้อิทธิฤทธิ์หนึ่งที่นี่ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษและสถานภาพจะลดลงไป ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของตน มนุษย์เฝ้าแต่ถือกำเนิดมาแต่ในขณะนี้ ในเวลานี้ลูกสามารถที่จะมองดูว่าประชากรของคริสเตียนนั้นมากกว่าประชากรของผู้คนชาวบาร์ต พวกเขาใช้ชีวิตด้วยเช่นกัน ผู้คนของบาร์ตเคยรู้จัก 100% แต่เวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิด เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับความสุข 100% และแล้วพวกเขาก็เป็นผู้ที่ได้รับความทุกข์ 100% ผู้อื่นนั้นมาภายหลัง พ่อได้อธิบายแล้วว่ามีความเชื่อมโยงไต่ระหว่างราชวงศ์คริสเตียนและราชวงศ์กษณะ ชาวคริสเตียนได้นำอาณาจักรของลูกไปและลูกกำลังจะได้รับสิ่งนั้นกลับคืนมาจากราชวงศ์คริสเตียน ในเวลานี้ชาวคริสเตียนแข็งแกร่งกว่า ชาวบาร์ตได้รับการช่วยเหลือจากพวกเขา ในเวลานี้บาร์ตกำลังอดอยากและตั้งมั่นงานรับใช้ตอบแทนจึงกำลังเกิดขึ้น พวกเขาได้นำทรัพย์สมบัติ, เพชรพลอยอย่างมากมายไปจากที่นี่ พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างยิ่งและตั้งมั่นพวกเขาเฝ้าแต่ส่งทรัพย์สมบัตินั้นกลับคืน พวกเขาไม่ได้กำลังรับสิ่งใด ไม่มีใครตระหนักรู้จักลูกในเวลานี้ หากพวกเขาตระหนักรู้จักลูก พวกเขาจะมาและขอคำแนะนำจากลูก ลูกคือชุมชนของพระเจ้าผู้ที่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ลูกคือผู้ที่เปลี่ยนจากชุมชนของพระเจ้าไปเป็นชุมชนเทพ และแล้วลูกจะกลายเป็นชุมชนของนักรบ, พ่อค้าและศูทร ในเวลานี้พวกเราคือบราห์มินและแล้วพวกเราจะกลายเป็นเทพและแล้วเป็นนักรบ จงมองดูว่าความหมายของ “ฮัมโซ” นั้นดีเพียงไร นี่คือการทดสอบการตีลังกาและเป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ แต่มายาก็ทำให้ลูกลืมนและใส่ร่องรอยของปีศาจเข้าไปในลูก ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีคุณธรรมที่สูงส่ง การอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์คือร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะได้รับทุนการศึกษา ให้ฝึกฝนที่จะจดจำพ่ออย่างน้อย 8 ชั่วโมงขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวของลูก มีเพียงการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งและลูกจะได้รับบัลลังก์ของยุคทอง
2. มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำสถานที่อยู่อาศัยดั้งเดิมของลูก: ดินแดนแห่งความสงบและความสุข อย่าได้อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างและเหตุอันเองจึงเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้จักผู้ล่าต่อคลื่นของความไม่ระมัดระวังและเป็นผู้ที่คงความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อลูก ๆ บางคนมองดูผู้อื่น และแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่ระมัดระวังตนเอง พวกเขาคิดว่า: สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา นั่นเป็นสิ่งที่ดี นั่นเป็นการรู้จักหรือไม่ถ้าลูกเห็นใครบางคนล้มลุกคลุกคลานและลูกเริ่มที่จะล้มลุกคลุกคลานจากความไม่ระมัดระวังด้วยเช่นกัน? บัพาดารู้สึกเมตตาสำหรับผู้ที่อยู่อย่างไม่ระมัดระวังในวิธีนี้ เพราะว่าเวลาของการสำนึกผิดจะเป็นเรื่องยากมากสำหรับพวกเขา เพราะฉะนั้นให้เป็นผู้รู้คิดและอ้าปากกับจิตใจของลูกต่อคลื่นของความไม่ระมัดระวังและคลื่นของการมองดูผู้อื่น อย่าได้มองดูผู้อื่น แต่ให้เห็นเพียงพ่อเท่านั้น

คติพจน์: ให้เตรียมดวงวิญญาณทนายที่มีคุณภาพและกลองของการเปิดเผยจะถูกตี

*** โอม ซานติ ***